

De komst van een bejaardenhuis.

Huis in de Wei viert dit jaar 50^e verjaardag

Op 8 oktober 1968 opent burgemeester Hoytema van Konijnenburg het spiksplinternieuwe Huis in de Wei. Al in 1963 neemt de gemeenteraad het besluit een bejaardentehuis te bouwen. Een lange periode van voorbereiding gaat aan de uiteindelijke opening vooraf.

In de jaren zestig worden er in verschillende plaatsen rondom Scherpenzeel bejaardenhuizen gebouwd. Daarom vindt niet iedereen het nodig om ook een bejaardentehuis in Scherpenzeel te stichten. Een commissie bestaande uit zuster Smit, dokter Renken, mevrouw Zwaan, kapper Pol en Brand Valkenburg onderzoekt de mogelijkheden en komt tot de conclusie dat het realiseren van een bejaardencentrum de beste optie is voor een goede bejaardenzorg. Bouwgrond in de Dorpsweide komt beschikbaar als de uitbreiding van de landbouwschool niet doorgaat. De nieuwe U.L.O. kan daardoor in de Proeftuin i.p.v. in de Dorpsweide worden gebouwd, zoals aanvankelijk de bedoeling was.

Dorpsweide.

De Dorpsweide is volgens iedereen de beste plaats om het toekomstige Huis in de Wei met daarbij 12 bejaardenwoningen te bouwen. Daarmee vervallen de plannen om het huis bij het Witte Hek of bij de Hopeseweg te bouwen. De wei is eigendom van de twee dochters van oud-burgemeester Roijaards en zijn echtgenote. Zij laten al snel laten weten medewerking te willen verlenen aan de verkoop van de benodigde grond tegen een schappelijke prijs. De architecten Gerretsen en Cramer uit Arnhem zorgen voor het ontwerp. Het gebouw wordt in januari 1966 door de technische dienst van de gemeente uitgezet en zal door bouwbedrijf De Jong uit Ophemert worden gebouwd. De

Stichting Bejaardencentrum Scherpenzeel en Omstreken o.l.v. burgemeester Hoytema zal het beheer van de gemeente overnemen zodra het gebouw klaar is. In oktober 1966 neemt Brand Valkenburg afscheid van de gemeenteraad. Als cadeau biedt de raad hem aan de eerste steen van het bejaardenhuis te leggen, omdat Valkenburg zich bijzonder heeft ingespannen voor de totstandkoming van een bejaardencentrum. Valkenburg is onder de indruk: „Burgemeester, het is een te grote eer voor mij. Heel erg bedankt dat u het mij gunt dit te mogen doen.” Op donderdag 3 november 1966 is de eerstesteenlegging een feit. Daarna gaat het snel. In mei 1967 is het bejaardencentrum onder de kap en een deel zelfs al onder de pannen. Maar de veronderstelling dat het huis in het najaar van 1967 wordt opgeleverd blijkt toch wat te optimistisch. Het duurt tot juni 1968 voordat het Huis in de Wei klaar is voor bewoning. In januari dat jaar roept de Stichting Bejaardencentrum voor allerlei functies kandidaten op om te solliciteren. Als directrice wordt mejuffrouw Hartog benoemd en Scherpenzeeler Frans Huijbers is de eerste chef-kok in het Huis in de Wei. Er worden ongeveer 20 werknemers aangesteld.

Pensioengasten

Aspirant-bewoners worden in februari opgeroepen zich aan te melden. Het bejaardenhuis kan 75 bewoners huisvesten, verdeeld over 57 één- en 9 tweepersoonskamers. *‘Als bewoners kunnen worden toegelaten personen die de leeftijd van 65 jaar hebben bereikt en die een zodanige lichamelijke en geestelijke gezondheid genieten dat zij niet reeds bij de opnemings, behalve de gewone verzorging, extra hulp nodig hebben van verplegend personeel. Voorrang genieten de bewoners van Scherpenzeel. Bij de toelating wordt geen rekening gehouden met opvattingen van levensbeschouwelijke aard.’* Het stichtingsbestuur stelt de pensieoprijzen vast. De maaltijden zullen als regel op de kamers worden gebruikt. De kamers zijn voorzien van gordijnen, maar moeten verder door de pensioengasten zelf worden ingericht en zoveel mogelijk onderhouden. Bezoek op de kamers is toegestaan. De bejaardenwoningen zijn bestemd voor echtparen die hun eigen huishouding volledig willen blijven doen.

Opening

De eerste bewoner is de heer Van Wanrooy. Ook mevrouw Van de Wetering en mevrouw Van den Ham komen kort na hem in het huis wonen. De feestelijke opening is op 8 oktober 1968. Burgemeester Hoytema draagt als vertegenwoordiger van de gemeente Scherpenzeel het Huis in de Wei over aan de Stichting. Het hele project heeft ongeveer 3 ½ miljoen gulden gekost. Bij de opening zijn ook de voormalige eigenaren van de grond mevrouw Daniëls en haar zuster jonkvrouw Van den Bosch aanwezig. Zij hebben na de verkoop van de grond honderdduizend gulden voor de inrichting geschonken. Ook de beide geneeskundig adviseurs voor het bestuur, de huisartsen Pon en Van Vulpen, zijn net als de voltallige gemeenteraad aanwezig. Vanuit de Scherpenzeelse samenleving worden veel cadeaus aangeboden. Op een bevolking van bijna 5000 inwoners heeft Scherpenzeel in 1968 per 100 bejaarden 16 bedden. Het landelijk gemiddelde ligt op nog geen vijf bedden. In de afgelopen vijftig jaar is er veel veranderd. Het Huis in de Wei heeft meerdere metamorfoses ondergaan, waarvan de laatste bijna is afgerond. Aan de heropening van het Huis en de viering van het 50-jarig bestaan wordt binnen afzienbare tijd aandacht besteed.

Februari 2018